

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu recursul ordinar declarat de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Romanov Dmitrie xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx, originar din raionul xxxxxxxx, domiciliat în xxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04 decembrie 2019 – 26 iunie 2020;

Instanța de apel: 20 iulie 2020 – 07 septembrie 2021;

Instanța de recurs: 11 noiembrie 2021 – 09 februarie 2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, din 26 iunie 2020, Romanov Dmitrie, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5(cinci) ani.

S-a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Romanov Dmitrie în contul statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-3421 din 27.09.2019 în sumă de 1680 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, prima instanță a constatat că, Romanov Dmitrie, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, la 13.08.2019 aproximativ la ora 13¹⁴, în timp ce se afla pe str.

xxxxx, deoarece avea un comportament suspect, a fost escortat de către echipajul mobil MAI 9659 la sediul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, din xxxxxxx, unde a predat benevol opt pachete de tip zip-lock înfășurate cu bandă adezivă de culoare neagră în care se afla o substanță de culoare albă cu aspect de cristale.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-1-R-3421 din 27.09.2019, substanțele cu aspect de cristale de culoare albă, prezentate la examinare, reprezintă substanță stupefiantă PVP și este inclusă în HG nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope neutilizate în scopuri medicale, precum și cantitatea de 3,58 gr. aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 constituie cantități deosebit de mari.

Conform pct. 148 a Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea substanței ridicate, de 3,58 gr. se atribuie la cantități deosebit de mari.

Acțiunile lui Romanov Dmitrie au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative, procurarea, păstrarea, transportarea drogurilor sau analogii acestora, săvârșit în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare

3. Sentința a fost atacată cu cerere de apel de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Danciuc Ghenadie a invocat că:

- inculpatul la urmărirea penală a recunoscut vina, a predat benevol substanța narcotică, și-a recunoscut vina, precum și se căiește sincer de cele săvârșite;

- ca circumstanță atenuantă poate fi considerat că inculpatul nu a atins vârsta de 21 de ani, iar în cadrul cauzei penale lipsesc careva date care l-ar caracteriza negativ pe inculpat, fără a lua în considerație existența unei infracțiuni;

- consideră apărătorul că, inculpatul Romanov Dmitrie nu a beneficiat de privilegiile efectelor circumstanțelor atenuante asupra formei și termenului pedepsei, inclusiv efectele art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 07 septembrie 2021 a fost respins ca fiind nefondat apelul avocatului Danciuc Ghenadie în numele inculpatului, și menținută fără modificări sentința.

4.1 Instanța de apel a stabilit că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul Romanov Dmitrie a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, individualizată prin „procurarea, păstrarea, transportarea drogurilor sau analogii acestora, săvârșit în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare”.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, la fel a ținut cont de faptul că Romanov Dmitrie anterior nu a fost judecat, infracțiunea care a comis-o face parte din categoria infracțiunilor grave, nu se află la evidență medicului narcolog și psihiatru, în cadrul urmăririi penale a recunoscut vina, totodată, s-a eschivat de a se prezenta în ședințele de judecată, cauza a fost examinată în lipsa acestuia.

De asemenea, sa stabilit că, la data comiterii infracțiunii -13.08.2019, inculpatul Romanov Dmitrie avea vârsta de 20 ani și nu a împlinit vârsta de 21 ani, prin urmare în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal au stabilite noile limite ale pedepsei maxime de 4 ani închisoare, iar pedeapsa minimală 1 an închisoare.

Referitor la solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului Romanov Dmitrie a prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a considerat că, prima instanță studiind multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, reieșind din cele menționate supra, corect a statuat că nu consideră posibil aplicarea în privința inculpatului Romanov Dmitrie a prevederilor art.79 Cod penal cu neaplicarea pedepsei complementare în formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani sau a stabilirii unei pedepse mai blândă de altă categorie.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului, prin care invocând incidența **pct. 6) și 10)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind aplicarea unei pedepse mai blânde.

5.1 În susținerea recursului avocatul Danciuc Ghenadie invocă:

- în cadrul cercetării judecătorești au fost reținute circumstanțe atenuante și anume: inculpatul la urmărirea penală a recunoscut vina, a predat benevol substanța narcotică și a recunoscut vina, se căiește sincer de cele săvârșite. Pe lângă aceasta ca circumstanță atenuantă poate fi considerat că inculpatul nu a atins vârsta de 21 de ani;

- în opinia sa printr-o constatare corectă a circumstanțelor atenuante pedeapsa poate fi redusă pînă la minimum/sub limita minimă a pedepsei, stabilit de art. 217 alin. (4) Cod penal;

- prima instanță și instanța de apel nu au aplicat corect prevederile art. 75 alin. (1), 78 alin. (1), 79 alin. (1) Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, invocându-se temeiul pentru recurs prevăzut la *pct. 6) și 10)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 10) instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din conținutul *pct. 6)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, rezultă că legislatorul a prevăzut în ea 5 cazuri de contestare a hotărârilor judecătorești, însă recurentul, indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste cazuri ca temei pentru casare le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Totodată, din conținutul argumentelor expuse în recurs, Colegiul penal atestă că, recurentul de fapt critică decizia contestată în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând că prima instanță și instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului nu au aplicat corect prevederile art. 75 alin. (1), 78 alin. (1), 79 alin. (1) Cod penal

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, argumentele invocate de recurent au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol sau expus just și întemeiat.

Astfel, nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate

acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel menținând sentința atacată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Romanov Dmitrie xxxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 martie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie